

Paa tilsvarende Vilkaar overtog De danske Spritfabrikker omtrent samtidig den hidtil selvstændige lille Fabrik i Silkeborg.

Som Følge af Koncentrationen udvidedes De danske Spritfabrikkers Aktiekapital med 2 Mill. Kr. til 7 Mill. Kr. Udvidelsen skete til Kurs 130.

Af Overtagelsessummen for de to Selskabers Anlæg m. v. tillodes det De danske Spritfabrikker at afskrive for good will og Erstatning til ledigblevne Funktionærer og Arbejdere 1 853 000 Kr. og for Anlæggenes Vedkommende Forskellen mellem Overtagelsespris og Salgspris ved eventuel Afhændelse. De danske Spritfabrikker beholdt Anlægget i Hobro, der blev genopbygget. Afskrivningen paa de afhændede Anlæg blev senere opgjort til 619 000 Kr., og paa Hobrofabrikken blev der særskilt afskrevet 560 000 Kr. i Løbet af en femaarig Periode.

Det til Afskrivningen (bortset fra Hobro) nødvendige Beløb blev fremskaffet paa følgende Maade:

- 1) Gennem Overkursen ved den nævnte Aktieudvidelse.
- 2) Gennem den tidligere nævnte Erstatning paa 53 333 Kr.
- 3) Gennem en Overpris af indtil 50 Øre pr. solgt Flaske Akvavit og Brændevin i Indlandet.

Afskrivningen blev tilendebragt i Aaret 1925 (Silkeborgfabrikkenes Afskrivning dog først i 1927).

II. Den gældende Ordning.

Ordningens Tilblivelse.

Den Ordning, der havde været gældende indtil Udgangen af Aaret 1922, var for saa vidt meget simpel, som den i Hovedsagen gik ud paa, at Selskabernes Overskud udover visse Beløb til Dividende, aftalte Afskrivninger og Reparationer m. v. skulde indgaa i Statskassen. Efter sin Karakter var den imidlertid kun anvendelig som rent midlertidig Ordning, og da man i Efteraaret 1922 kunde forudse den fuldstændige Koncentration af Industrien, optoges der som nævnt samtidig med Forhandlingerne om denne Forhandling om en Ordning paa længere Sigt paa mere rationelt Grundlag, idet den tidligere Ordning efter sin Natur ikke var egnet til at fremme Industriens Initiativ. Forhandlingerne afsluttedes med den som Bilag 1 trykte Overenskomst af 27. Januar 1923, hvortil sluttede sig visse supplerende Aftaler imellem Indenrigsministeriet og De danske Spritfabrikker.

Som Grundlag for Beregningen af det Overskud, der ved en Nyordning aarlig burde tilfalde De danske Spritfabrikker til Henlæggelser, Tantiømer og Udbytte, opstillede det raadgivende Udvalg, der i Januar 1921 havde afløst Den overordentlige Kommission, følgende Beregning:

Før Krigen havde Selskabet til disse Formaal henvend 460 000 Kr. aarlig. Efter Krigens Udbrud kom følgende Kapitalforøgelser til: Ved Gennemførelsen af den første Koncentration 1918 forøgedes Aktiekapitalen fra 3 Mill. Kr. til 5 Mill. Kr., altsaa 2 Mill. Kr., til Kurs 150, saaledes at der fra Aktionærernes Side i Foretagendet blev indskudt 3 Mill. Kr. Ved den fuldstændige Koncentration i 1923 blev Aktiekapitalen udvidet med 2 Mill. Kr. til Kurs 130, hvilket gav et Kapitalindskud paa 2,6 Mill. Kr. Og endelig var Selskabets Reservefond i Krigsperioden forøget med ca. 2,4 Mill. Kr. Dette vil med andre Ord sige, at der efter Krigens Udbrud var kommet nye Kapitaler til til et samlet Beløb af 8 Mill. Kr. Regnes der for disse med en Forrentning af 5 pCt., giver dette 400 000 Kr., som tillagt det Udbytte, der i Aarene før Krigen normalt fremkom til Fordeling, ca. 460 000 Kr., giver et Beløb af 860 000 Kr. Dette Beløb vilde med den ifølge Selskabets Love gældende Overskudsfordeling medføre en Dividende paa 9 pCt. af en Aktiekapital paa 7 Mill. Kr.

Ordningens Principper.

Ordningen bygger paa tre Forudsætninger, nemlig dels Importbegrænsning for Spirituosa og Importforbud for Spiritus (Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 26. Juli 1919, jfr. Bekendtgørelse af 1. Juli 1920), dels Forbud mod uden særlig Tilladelse at fremstille Drikkespiritusk og at anvende saadan til Fremstilling af Akvavit og Brændevin, dels Forbud mod uden særlig Tilladelse at oprette nye Spritfabrikker eller kombinerede Gær- og Spritfabrikker (Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 28. April 1923).